

Posudek na diplomovou práci Bc. Dany Fürstové *Cestovní ruch a cestování v 70. a 80. letech 20. století z perspektivy občanů ČSSR. Dovolená ROH.* Praha, FHS UK 2015, 102 stran plus přílohy

Ačkoliv se posuzovaná diplomová práce zabývá tématem v posledních letech stále více zpracovávaným, z pohledu historiografického se jedná o stále velmi přínosné a záslužné dílo, neboť význam fenoménu cestování a dějin trávení volného času stále není doceněn dostatečným počtem kvalitních odborných prací. Autorka navíc mohla ve svém díle zúročit své předešlé bádání nad velmi atraktivním tématem, které realizovala ve své bakalářské práci. Podobně jako samotné rámcové téma, tak i práce samotná osciluje na pomezí několika oborů, od historiografie soudobých dějin, přes orální historii až po rekreologii a sociologii volného času. Především k výše uvedeným se také vztahuje využívaný pojmoslovný aparát a metodologické náhledy. Volba tématu se jeví jako ambiciózní a velmi slibná, otázkou ovšem zůstává, do jaké míry se autorce značně široké téma ve formátu diplomové práce podařilo zpracovat.

Autorka pracuje s relativně širokým souborem odborné literatury, která jí slouží jako kontextová opora při jejích závěrech. Ačkoliv by bylo možné doplnit ještě některé relevantní tituly (především pak v oblasti historiografie), co do výčtu se soubor pro formát diplomové práce jeví jako dostačující.

Pramenná základna, s níž autorka pracuje, se mi jeví jako poměrně široká, využívající různé druhy pramenů: od archivních fondů, přes dobový tisk až po orálně historické rozhovory. Právě archivní výzkum a rozhovory (autorkou realizované či již stávající) tvoří uhelný kámen autorčiny analytické a interpretační materie. Do diskuze bych chtěl položit otázku po autorčině způsobu výběru využitých rozhovorů, které pochází z již stávajících sbírek (proč si vybrala zrovna tyto rozhovory atd.)

Samotná práce disponuje promyšlenou strukturou a skládá se ze tří navazujících částí (teoreticko-kontextové, metodologické a analyticko-interpretací), což lze kvitovat pozitivně. I přes celkově nesporný přínos práce obsahuje text i některé drobné nepřesnosti faktické či formulační. Za vůbec největší slabinu a výhradu k textu pak považuji fakt, že se autorka snaží popsat některé dobové skutečnosti v doslova minuciózním detailu, což má v důsledku dopad na čtenářskou souvislost textu a místy rozdrobení jinak poměrně celistvého a komplexně pojatého výkladu. Pokud by autorka s textem diplomové práce zamýšlela dále pracovat (např. pro publikační účely), doporučoval bych redukci některých pasáží (a využití odkazu na literaturu – jejíž okruh co do relevance, může být rozšířen – viz novější díla Karla Kaplana, další práce J. Knapíka a M. France, anglofonní cizojazyčná literatura, další vybrané časopisecké studie např. ze Soudobých dějin) a detailnější prohloubení konkrétní problematiky. Do diskuze bych chtěl položit otázku, jakými cestami (a la rozšíření pramenné základny či získání nových úhlů pohledu apod.) by se autorka dále mohla ubírat, pokud by ve zpracování tématu chtěla i nadále pokračovat?

Po formální stránce je práce sepsána na obstojné úrovni, mezi její velká pozitiva patří zejména přílohy, naopak rušivě působí některé jazykové neobratnosti a překlepy. Za drobné opomenutí považuji zařazení některých dobových odborných titulů mezi prameny a nikoliv mezi sekundární zdroje.

I přes uvedené výhrady považuji práci za velmi cenný příspěvek k bádání nad podnětným tématem, které mě i mým kolegům a kolegyním v současné době velmi konvenuje profesně a po úpravách by jádro textu určitě stálo za publikační esenci (např. v podobě článku). I vzhledem k tomu, že se autorka výzkumu věnovala velmi svědomitě a dlouhodobě již od počátků svých mgr.studií, práci **doporučuji k obhajobě** a navrhuji bych **hodnocení mezi stupni výborně (1) a velmi dobře (2) v závislosti na kvalitě obhajoby.**

V Praze 5. 2. 2015

PhDr. Pavel Mücke, Ph.D.